

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2229/2020
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... - ..., чији је пуномоћник Јулијана Степанић Павловић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Управа граничне полиције, СГП Трбушница, које заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ваљеву, ради исплате додатка на плату, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж1 84/2019 од 21.08.2019. године, у седници одржаној 15.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија, тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж1 84/19 од 21.08.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници П1 888/10 од 14.01.2019. године, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2757/13 од 08.05.2013. године, одбачена је као неблагоприятна.

Решењем Вишег суда у Шапцу Гж1 84/2019 од 21.08.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и решење Основног суда у Лозници П1 888/10 од 14.01.2019. године је потврђено.

Против правноснажног решења, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, а ради потребе разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у смислу члана 399. Закона о парничном поступку у вези члана 412. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају има применити, сходно одредби члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14 и 87/18), па је нашао да је ревизија дозвољена као редовна ревизија и неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361 став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по

службеној дужности, а нема ни других битних повреда одредаба парничног поступка на које се ревизијом тужиоца неосновано указује.

Пресудом Основног суда у Лозници П1 888/10 од 24.10.2012. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му на име додатка на плату, за прековремени рад, ноћни рад и за рад за време државних и верских празника за период од 01.04.2007. године до 25.05.2010. године, исплати појединачно одређене месечне износе у том ставу изреке, са припадајућом законском затезном кматом, и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2757/13 од 08.05.2013. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда, док је другим ставом изреке, одбијен захтев тужиоца да се обавезе тужена да тужиоцу на име трошкова жалбеног поступка плати износ од 25.000,00 динара.

Из стања у списима произилази да је пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 2757/13 од 08.05.2013. године, према доставници здруженој у списима предмета, пуномоћнику тужиоца адвокату Јулијани Степановић Павловић, достављена дана 04.07.2013. године, а ревизија је изјављена 19.07.2018. године.

Чланом 394. став 1. ЗПП прописано је да против правноснажне пресуде донесене у другом степену, странке могу изјавити ревизију у року од 30 дана од дана достављања преписа пресуде.

Полазећи од наведеног, како је ревизија изјављена после истека законског рока за њено изјављивање у смислу наведене одредбе ЗПП, правилно су нижестепени судови ревизију тужиоца одбацили као неблаговремену.

Према ставу израженом у пракси Врховног касационог суда, неосновани су наводи ревизије којима указује да је ревизија благовремено изјављена, с позивом на члан 403. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 55/14) и решења Уставног суда Уж 4012/2015, Уж 6914/2014, Уж 6394/2014 и члана 2. Закона о парничном поступку. Ово због тога што рок од 30 дана за изјављивање ревизије према члану 394. став 1. Закона о парничном поступку, тече од дана достављања другостепене пресуде и представља законски рок чијим протеком је изјављена ревизија неблаговремена. Рок за изјављивање ревизије је преклузивни рок чијим истеком странка губи право на подношење овог ванредног правног лека.

На основу члана 405. у вези члана 412. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија,
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић